

عنوان مقاله:

تعیین میزان شناخت دانشجویان از یادگیری سیار: مطالعه موردی

محل انتشار:

فصلنامه فناوری آموزش، دوره 11، شماره 3 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندها:

مرضیه هفقانی - گروه برنامه ریزی درسی و آموزشی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

سمیه رحیمی - آموزش بزرگسالان، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

امید امralله - گروه برنامه ریزی درسی و آموزشی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در یادگیری سیار، یادگیری در محیط های طبیعی اتفاق افتاده و پیام­­های آموزشی به صورت الکترونیکی منتقل می­­شوند. لذا پژوهش حاضر با هدف شناخت میزان آشنایی، کاربرد و سودمندی یادگیری سیار (ابزار و برنامه های کاربردی) در بین دانشجویان انجام شده است. تحقیق کمی از نوع توصیفی است. جامعه آماری شامل دانشجویان مقطع ارشد چهار دانشکده علوم تربیتی رشته های علوم تربیتی، دانشکده فنی رشته مکانیک، دانشکده هنر رشته معماری دانشگاه ایران می­­باشد که از بین آن­­ها ۲۶۸ نفر به روش نمونه گیری تصادفی طبقه ای انتخاب شدند. گرد آوری داده ها توسط پرسشنامه روا و پایای محقق ساخته ۲۱ گویه بوده، داده ها با استفاده از آمار توصیفی و آزمون تی تک نمونه ای و آزمون آنوا و آزمون تعقیبی شفه تحلیل شدند. یافته ها نشان دادند میزان آشنایی و کاربری و سودمندی ابزارها و برنامه های کاربردی یادگیری سیار در بین دانشجویان اندکی کمتر از میانگین است. بین نظرات دانشجویان در رشته های مذکور در میزان آشنایی و کاربری یادگیری سیار تفاوت معنادار مشاهده می شود که بیشترین اختلاف عقیده بین دو رشته علوم­­ تربیتی و معماری است. بین دانشجویان رشته های مذکور در میزان سودمندی یادگیری سیار تفاوت معنادار مشاهده نمی­­شود. درنتیجه دانشجویان به تناسب و نوع رشته، کاربرد های متفاوتی از یادگیری سیار (ابزارها و برنامه های کاربردی) در نظر دارند.

کلمات کلیدی:

یادگیری، یادگیری الکترونیکی، یادگیری سیار، آموزش عالی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1935022>
